

[Fuglsang.]

At straffe krigsforbryderne og afnazificere Tyskland, „at tilintetgøre det nationalsocialistiske parti og dertil knyttede og kontrollerede organisationer, at opløse alle nazistiske institutioner, at sikre, at de ikke opstår i nogen form, og at forhindre al nazistisk og militaristisk aktivitet og propaganda“.

At disse synspunkter også — i alt fald i ord — deltes af vore politikere, viste den erklæring, der blev vedtaget i januar 1947 med tilslutning af alle partier, og som jeg trods alt beder om tilladelse til at citere.

Formanden: Det ærede medlem kan heretter ikke citere mere i denne tale.

Fuglsang: Udmærket. Men meningen var i hvert fald, at Europas historie i det sidste århundrede viser, hvilken trusel den tyske militarisme har udgjort for Tysklands nabo-stater. Danmark var offer for den første tyske erobringsskrig i 1864, som efterfulgtes af Preussens krige mod Østrig og Frankrig i 1866 og 1870, og Danmark var et af ofre for den sidste tyske aggression. Danmark har derfor særlig interesse i Tysklands fuldstændige afrustning og i, at tysk militarisme varigt udryddes. Den kongelige regering går ud fra, at effektive foranstaltninger bliver truffet for at hindre militær uddannelse af tysk ungdom og for at forebygge, at tysk våbenindustri genopstår, hvorved det må sikres, at den fredsin-dustri, som er nødvendig for Tysklands økonomiske genopbygning, ikke lader sig omdanne til krigsformål. Det var nogenlunde, hvad man sagde dengang, men hvordan er det gået i disse år? Hvordan er det gået med Tysklands afmilitarisering og udslettelsen af Tysklands krigsindustri? Det er gået saledes, at en af de tre magter, der underskrev Potsdam-erklæringen, har opfyldt dette punkt. I Sovjetzonen, i den nuværende tyske demokratiske republik, er afmilitariseringen gennemført, rustningsindustrien udslettet, således at fabrikkerne helt er stillet i fredens og opbygningens tjeneste.

Ganske anderledes er det gået i de tre andre zoner, Englands, USAs og Frankrigs. Netop her forberedes i feberagtig fart under amerikansk ledelse på trods af alle trak-tater og underskrifter opstillingen af en ny

Wehrmacht. En lang række af Hitlers berygtede krigsforbrydere er ikke alene på fri fod, men arbejder direkte i amerikanernes tjeneste, udarbejder militære planer, stiller som f. eks. pansergeneralen Guderian deres værdifulde erfaringer fra øst til amerikanernes rådighed og er rede til at stille sig i spidsen for nye pansrede og motoriserede styrker, som atter skal tromle ud over nabo-landenes fredelige marker. Man lægger ikke skjul på, hvad hensigten er, eller hvilke resultater man venten af det. For USA som for de andre Atlantstater drejer det sig simpelthen — som man ganske åbent siger — om at finde kilden til nye menneskereserver, og man venten kun at finde dem i Tyskland. Amerika har ret til, hævdes der, for hver dollar, det giver ud, at vente kampkraft igen til en dollars værdi. For Tysklands nabolande betyder denne politiske udvikling en ny og farlig trusel.

Hvordan er det gået med tilintetgørelsen af Hitlers og krigens bagmænd: de store karteller og truster, kanonkongen Krupp og den kemiske industri? I øst er også på dette punkt Potsdam-erklæringen gennemført. Karteller og truster er blevet folkets ejendom. Modsat er det i vest. Krupp, der med rette var dømt som krigsforbryder, er atter fri. Sin formue, der var tjent på Bismarcks, kejser Wilhelms og Hitlers krige, har han fået igen, og han fortsætter igen sin våbenproduktion. Direktørerne i I. G. Farben — en af verdenshistoriens mest uhyggelige sammensværgelser af krigsforbrydere, som leverede giftgas til gas-kamrene, som på det grusomste udbyttede krigsfanger og andre fanger — er atter på fri fod og fortsætter, hvor de slap, sammen med de amerikanske kemiske truster, de såvel før som under hele krigen var snævert forbundet med. Er dette tilfældigt? Nej, det er ikke tilfældigt. Ingen kan have glemt den frygtelige eksplosion i Friedrichshafen, som i et glimt afslørede, at krigsproduktionen går videre. Alligevel, selv med dette som baggrund, selv på baggrund af, at de, der leverede giftgas til koncentra-tionslejrene, atter fortsætter, påstår det ærede medlem hr. Kristen Amby, at det er usandsynligt, at Amerika forbereder kemisk og bakteriologisk krig.

Hvordan går det med afnazificeringen? Den er gennemført i øst, men i vest sidder